

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
28 august st. v.
9 septembre st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea:
Strada principală 375 a.

Nr. 35.

ANUL XXIV.
1888.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Bate la ușe.

— Novelă, de Carmen Sylva. —

(Urmare.)

Burkhard se aruncase într-o activitate mare, pentru a nu mai zări acea față de mort care îl urmăria și nu-i lăsa odihnă și nopți. Funda o societate de credit, o casă de economie pentru vite, aduse mașini ce le împrumută țăranilor, și tot județul progresă și oamenii îl laudau ca pe binefăcătorul lor. Prin stăruințele lui se aduse drumul de fier pe acolo și se făcu o haltă pentru sat. Se lași o mai bună îngrijire a vitelor, se îndreptă lucrarea pământului, se făcu chiar o expoziție agricolă cu succes. Un orfelinat și o casă pentru surdo-muți îi datoriau lui fundarea. Unde punea el mâna, lucrurile câștigau o nouă viață plină de rîde, încât oamenii încetară să-i pizmuiască norocul. Purtarea îi câștigă toate inimile și opinia lui rămănea în totdeauna biruitoare, deși oamenii își închipuiau că urmau pe a lor proprie.

La începutul activității lui nici o recunoștere a a Leoniei nu îl respătia. Acum inse ochii ei străluciau de mândrie și în sfârșit, auzindu-i numele binecuvântat de toți, se aruncă în brațele lui. La seceriș fusese mare serbare, și Baldo eră în capul copiilor, arătându-le jocuri minunate. Apoi veni culesul fasolelor cu cântec și joc. Veselă eră viața la moșie, cum nu s'ar fi putut crede după felul serios al stăpânului. Vecinii veniau bucuroși la aceste serbări frumoșe, ba începură chiar s'o găsescă și pe Leonia plăcută, cu totă mintea ei pré ageră, care înainte nu le venia la socotelă. Adese-ori o rugau să primescă pentru cât-va timp la sine în casă copii neascultători. La început nu pré voiă s'o facă, temându-se să nu strice pe Baldo pe care îl creșcea fără pedepse. În curënd vedu, că pentru copilul pré singuratec alți copii erau o mare plăcere și o distracție și că-i măriau chiar dorința de a inveta. Astfel a-junse a avé septemăni și luni întregi o școlă mică, în care domnia o mare emulație.

Baldo venise într'adevăr ca un ânger mântuitor și deșteptase tot ce eră mai bun și mai marinos în părinții sei. Copiii îl numiau: »Păcînicel«, căci întotdeauna făcea pace și șcicia să inlătore dojana și pedepsa dela ei. Se povestiă în tot județul, cum odată prinsese o lovitură care eră menită să lovescă pe un alt băiat, și cum se uitase la țăranul infuriat cu ochi atât de minunați, încât țăranul își aruncă biciul și remase desnădăduit de a fi lovit un asemenea ânger. Băiatul căruia îi venise în ajutor —

il chemă Toni — eră din ȃiua aceea nedespărțit de el, ca umbra lui. »Păcînicel cu Toni«, ȃiceau toți. Clădiau împreună colibe mici de lemn, le acoperiau cu mușchi și cu coge de copac, apoi le puneau ferestre de sticlă roșie și ședeau în ele.

Eră inse în partea locului o singură persoană, în contra căreia Baldo avea o aversiune hotărîtă. Inse nimeni altul nu împărtășia aversiunea; din contra toți numiau pe fata aceea »Vilma cea frumoșă«, și decă ar fi avut ea numai cât de puțină avere, ar fi avut atăția pețitori, pe cât avea ea admirători. Eră înaltă și mlădiosă ca o trestie, purtă peryl scurt, cu bucle cafenii, care-i incunjurau capul cel fin, încat cefa cea frumoșă rămănea descoperită, ér fruntea îi eră umbrită numai în partea stângă de o buclă. Sprincene minunate imboldite erau de-asupra unor ochi cafenii deschiși, care aici priviau cu blândete, aici scăpărau fulgere. Pelită albă străvedie, obrajori puțin rumeni, schimbând în fețe; gura părea luată de pe o antică, atât de frumos eră tăiată, și adeseori buza de sus se deschidea arătând dinți sclipitori. Pe obraji și în bărbie avea gropițele cele mai încântătoare de pe lume, care pôte nu se arătau întotdeauna pe nevrute. Călare, pe jos, la vânătoare, la pescuit, la joc, la notat, la trasul la țintă, la jocul de crochet, la picnicuri și la teatru — pretutindeni Vilma eră cea dintei, ca un prisnel de neastempër, bătându-și joc fără de milă de adoratorii ei. Se ȃicea că avea doue dueluri și o sinucidere pe conșcință. Dar numai gurile rele născociseră o așa vorbă: toți ceilalți pizmuiau pe Vilma cea frumoșă, care strică tuturor fetelor căsătoriile, luă femeilor adoratorii și rămănea cu toate acestea ca o statuă. Leonia n'o vedea decăt forțe rar, căci avea pré multă trebă și nu luă parte la petrecerile care ocupau cu deservire pe Vilma. De aceea Vilm. glumiă adeseori pe sema ei și trecea uneori și peste glumă. Inse Leonia nu șcicia nimic despre aceta, căci nu eră o femeie căreia i puteai veni cu născociri și vorbe deșerte; nimeni n'ar fi cutezat-o, nici chiar Burkhard, căruia i rămăsese din noptea aceea o gröză ascunsă de natura ei puternică și oțelită.

— Mamă! ȃise Baldo — i ȃicea în totdeauna »mamă« și nu »mamă«, când voiă să-i spue ceva neobișnuit or ceva de mare importanță. »Inchipu-eșce-ți, mamă, mi-a ȃis »Păcînicel«. Și eu nu sânt păcînicel pentru ea, numai pentru oamenii buni sânt Păcînicel, și o urêsc!

— Ce-i asta, copile? despre cine vorbești? Și cum poți întrebuintă un cuvânt atât de urit? Nici n'ai voe să te numești Păcînicel, decă poți uri!

— Dar știi, mamă, e aia, pe care o găsește tata frumoasă, care merge câte odată călare cu noi și e atât de veselă și vorbește atâtea prostii, de nu le înțelege ea singură. Vorbește niște prostii, mamă, pe care nici Toni nu le-ar spune.

Leonida de odată se întunecă și părea că un moment n'aude pe băiat, părea că vede numai umbra închisă subt genele ei, dar apoi țise cu stăpânirea ei obișnuită:

— Când aude Păcînîcel pe cine-va spunînd prostii, trebuie să gîndescă: s'ermana n'a avut o mamă bună.

— Mamă, dar când întorțe spatele la cei săraci și nu le dă nimic?

— Atunci Păcînîcel se duce încet, când nu-l vede nimeni, și dă el celor săraci. Multe trebuie să le faci, ca să poți purta un nume atât de frumos?

— Dar când ea me numește Păcînîcel, mamă.

— Asta să n'o poți tu suferi, copile, când atîția oameni buni te numesc astfel? Și cine știe decă odată, fie numai o singură dată, nu-i vei pute face vre un bine. —

Leonida oftă.

— Toni, țise Baldo in căsuța lor, știi ceva? Decă cade de pe cal și-și frînge piciorul, o aducem aici și o căutăm noi singuri.

— Dar cum s'o facem să cadă? întrebă Toni.

— Să rugăm pe Dumnețu, eră părerea lui Baldo.

— Nu, Păcînîcel, facem o gaură, in care să se poticnescă calul.

— Nu, nu, Toni, asta nu se pôte, căci atunci n'a făcut-o Dumnețu, ci noi inși-ne.

— Dar pe ce s'o culcăm aici in căsuța noastră?

— Pe mușchi.

— Ba nu, pe urđici, țise Toni cel răsbnător, la care se restise Vilma odată, fiind-că nu i se dăduse la o parte din drum, și nu i se dăduse la o parte ca s'o supere, căci Păcînîcel o ureșce și ea se arată fudulă cu Păcînîcel, er Toni e ca un cățel: latră și mușcă indată ce intinđi mîna spre protectorul lui.

»Acea pe care o găsește tata frumoasă« căduse de pe buzele nevinovate ca un sloi de ghiață pe inima Leonidei ce nu voiă să se topescă. O găsește tata frumoasă, se dojenia pe sine insăși cu amărăciune, că nu se putea desface de cuvîntul acela. De ore ce se deprinsese să tacă față cu Burkhard, tăcū și de astă dată, observînd numai. Vede cum Vilma se ocupă intr'una de el și îl prindea pe nesimțite in lațurile ei și cum el nu remănea nepăsător. Dar cu voința ei de fier inăbuși amărăciunea crescîndă și nu-i arătă nici iritare, nici prepus. Se alipi cu pasiune și mai mare de copil. Nu-i plăcea să vedă, când Burkhard luă pe băiat călare mergînd cu Vilma și-l impedicase de mai multe ori; dar ađi Baldo stăruia cu atât de mult să mergă și el, — spunea că nu-i pôte face nici un rēu, că eră băiat mare, și astfel cu inima grea îl lăsă să mergă cu ei. Se plimbă neliniștită prin casă; luă o carte in mână, dar o puse er jos, mai ales când inseră. Se pregătiă mēsa pe cerdac pentru prînd și tot nu se auđiau copitele cailor. De mai multe ori se duse de alungul drumului cu pietriș pînă la pórta grădinei. Dar aceeași tăcere. De ar fi știut in ce parte apucaseră, ar fi spus să pue caii și le-ar fi mers inainte cu trăsura. Se dojenia, de ce nu luase obiceiul să mergă călare cu ei, căci capul nebun al Vilmei eră de sigur gata la tóte năzdrăvaniile și nu putea mēsură puterile unui copil mic. Decă s'ar fi întemplat ceva! Vede pe Baldo adus cu capu in sînge. Vede pe Burkhard cu ósele frînte. Sudorile reci o treceau, când deodată se auđi sgomotul cailor, și tata cu fiul intrară călare in grădină. De obicei băiatul sa-

riă cel d'întei de pe cal, ca să sbóre in brațele mamei; ađi sta neclintit și se lăsă să fie luat jos.

— Ce ție, copile? strigă Leonida și unde ađi fost așa tărđiu?

— Ertă, Leonio, țise Burkhard. Ne dusesem cam departe și Baldo se simți deodată atât de obosit, incăt ne-am intors in pas. De aceea ne-am întarđiat.

Aduse pe băiat subt lampă.

— Ce palid ești! S'a întemplat ceva!

— Sînt numai obosit, țise copilul, și eră atât de cald.

— Dar acum, n'a fost rēcóre și frumos? țise Burkhard.

— Da, e frig, nu e cald, țise copilul cu ochii pironiți asupra lui.

Leonida aruncă o privire plină de muștrare lui Burkhard, apoi luă pe băiat in brațe și-l duse in sus fără un cuvînt. Il desbracă iute, il puse in pat și-i aduse lapte, pânea n'o atinse, țicea că e pré obosit ca să mestece, că voiă să dórma. Intr'o clipă resuflarea lui adăncă arătă că adormise. Leonida chemă pe dadacă poruncindu-i să remaie lăngă copil, pînă se va fi intors ea. Găsi pe Burkhard plin de nerăbdare că nu venise mai iute, ii eră fόμε și nu voiă să mănance singur. O muștră că pré făcea multe istorii cu copilul, că in genere eră mai bine pentru băiat să-l dea la școlă, căci il alintă pré tare. Leonida tăcea. In inima ei se schimbau grija cu mahnirea, avea gănduri pré grele, ca să fie atinsă de iritarea momentană a bărbatului ei.

Se rēci sēra, roua incepū să cadă și ei intrară in salon. Amēndoi nemulțumiți unul de altul, precum și de ei inși. Leonida se duse sub odată, găsi pe băiat in acelaș somn adănc, dar tot atât de palid, se coborî er și luă o carte. Burkhard fumă și citiă și el. Un flutur de sēra sbură dela unul la altul, se arse apoi de lampă și căđu mort pe mēsa. Leonida privi la sērmăna insectă, întrebându-se de ce erăș și erăș se ard insectele, după ce s'au ars atâtea mii. Și privirea i se intinse pînă la Burkhard; îi venia pe limbă să-l prevestescă, să-l cheme la ea cu un cuvînt plin de iubire, inainte de a fi pré tărđiu. Voia să se scóle să pue un scăunel lăngă el, să-i dechidă sufletul cu vorbe blănde, când auđi bătînd la ușe încet și cu băgare de sēmă. Leonida simți buzele ei incremenind. Burkhard țise: Intră! Femeia de pază intră încet: »Nu șciū, dar copilul e atât de curios. Țipă prin somn și are obrazii aprinși și apoi frēcă capul cel mic și er țipă, dar nu se deștēptă«. Leonida n'așteptase sfērșitul vorbeii. Se repeđi pe scări și ingenunchiă lăngă copil. Obrazii îi erau aprinși ca jăromaticul, și deodată deschise ochii, se uită linișcit la ea, apoi țipă: »Capul meu capul! capul!

(Va urmă).

U r a.

Déc' aș fi tresnet, v'aș tresni!
V'aș inneckă, déc' aș fi apă;
Și v'aș săpă mormēnt adănc,
Déc' aș fi săpă.

Déc' aș fi ștrēng, v'aș spēndură!
Déc' aș fi spadă, v'aș străpunge;
V'aș urmări, déc' aș fi glonț
Și v'aș ajunge.

Dar eu, de și rămân ce sînt,
O voce adîncă îmi murmură,
Că sînt mai mult de-cît ori ce,
Căci eu sînt »Ură«!

Al. A. Macedonschi.

Minunate sînt căile tale.

— Novelă. —

I.

Nu că doră aș voi să mă laud, dar coterii ca mine, nu sciea nime să aranjeze. Cei de pe vremile mele își aduc chiar și ași aminte de ele.

Acum de bună sémă, iubiți cetitori și drăgălașe cetitoare, voiți să știți, cine-s eu, și ce erau acele coterii de care vë vorbesc.

Étă vë fac pe voie și vë spun, ca să știți.

Eu-s Stan Poporeanu. In botez luasem numele de *Stefanos* și la școlă mă scieam *Polidis*, dar de când s'au trezit Românii pe la noi, și de când nu le mai dic: Valahi, mi-am schimbat numele, încât trec de Român, dar numai când este vorba ca să contribuiesc și eu cu vr'o cotisațiune, cu vr'un ajutor in bani séu in alte la scopuri românești, — ér' când eu séu soția mea, — ași sînt căsătorit, slavă Domnului — aspirăm la vr'un ajutor românesc, atunci indată ni se aruncă, că eu n'ăș fi Român, ci Grec.

Cine sînt aceia, mă rog dvóstre, cari-mi dispută dreptul de a fi Român eu, care sînt neșător din neam in neam?

Niște venetici, niște opincari, — inteligenți de eri, alaltăeri, feciori pricopsiți ai argaților de prin curțile moșilor mei.

Dar las', — cum se vor lămuri lucrurile pe la Balcani, mă voi da și eu pe față, — căci după tóte, nu sînt nici Grec, nici Român, — ci Bulgar. Atunci mă voi numi Stanciu Norodov — și pace.

Acest cuget să nu mă abată inse dela făgăduința ce v'am dat. Să vë spui deci, ce se numia și ce érá »coteria« pe vremea mea.

Astfel numiam noi o intrunire de damicele și de cavaleri — cum érá la modă a se dice pe atunci — unde mergeam, ca să dansăm, să jucăm jocuri nevinovate de societate și unde in fine — se puneau temelile la căsătorii, care mai fericite, care mai nefericite, éc' așa după cum se invértiá și róta norocului, care nu stă nici odată pe loc, dar nici nu se invértește coala regulat, ca să-ți poți trage séma cu ea.

Cu un an inaintea căsătoriei mele arangiasem o coterie la domoul și dómna Racovă, cari aveau un ánger de fată, — pe damicela Hareta.

De când i făcusem cunoscința, nu mai dormiam liniștit, visam tot de ea, dar nu numai nóptea, ci și ziua, chiar și atunci când aveam să fac vr'o socotélă. Ajunsesem de nu mai eram in stare, ca să adun fără greșélă o față măcar in catastișele mele.

Ba șteu eram așa de tărăbăcit, încât am fost silit a-mi luá un comtabil, ér eu incepui a face la poestii, știți dv. d'a-celea in care se riméză neincetat dor cu amor.

Aveam un izvor sublim in sufletul meu, izvorul tuturor fericirilor din lume, inse vai! érá turburat, de câte ori imi aduceam a minte de Teofil Didimoc, fiindcă . . .

Mai este óre trebuință să ve spun de ce-l uriam? Nu, căci ați înțeles cu toții, că acest om imi érá rival, da, și încă un rival preferat . . . dar nu de ángerul meu, nu de Hareta, ci numai de părinții ei.

Numai! Am șteu »numai,« ca și când părinții fetei n'ar avé nici o influință asupra sórtei ei! Ba șteu au, cel puțin aveau pe acele timpuri, unde damicelele nóstre nu erau încă adăpate cu atât romanticism, precum par a fi astăzi.

Il uriam deci pe Teofil din tótă inima, dară totuș mă mângăiam, căci eram mai viguros, mai chipeș, mai regulat la față decăt el. Apoi aveam deja o pozițiune in lume, moștenisem o firmă din cele mai renumite ale orasului și impreună cu firma, fondurile necesare pentru susținerea ei.

Teofil Didimoc érá uscățiv, palid, ciupit de vërsat, apoi — asta inse mă mângăia, cel puțin momentan, mai tare decăt tóte, — nici nu érá încă acasă, își terminá studiile la universitate.

Décă n'ar fi fost fiul președintelui și decă tatál Haretei n'ar fi fost jude la acelaș tribunal, n'ăș fi avut nici habar de Teofil, — așa inse — il uriam.

II.

Casele domnului Racovă erau in piața teatrului. El și cu familia sa ședeau in catul intăiu, acolo aveam și noi coteriile nóstre, in cele doue odăi din spre stradă, de trei ori pe săptămână: marția, joia și duminica.

In zile de lucru mergeam numai séra, duminica inse ne adunam de pe la trei și incepeam cu dansul pe la patru ore, séu patru și jumătate.

Cei cari eram mai curënd acolo, ne puneam la feréstră, ca și când privind prin geam și pândind sosirea celor ce mai lipsiau, am fi putut grăbi venirea lor.

Cam in a treia duminică a sesonului se va fi intemplat cele ce urméză. Eu, ca unul dintre cei cari veniau mai intėiu, postându-mé după obicei la feréstră, stetu acolo perdut in reverii nu știu cât timp.

De odată zării in piața pe Teofil Didimoc, sosit chiar in aceeaș zi dela Viena. Cum il vėđui, mă speriai, apoi reculegându-me, și indemnat de ura mea cea nespúsă de mare, me intorsei și făcui semn la cei care se aflau deja in salon, să alerge la feréstră.

Toți, flecăi și fete, se grămădiră indată la geam.

»Ce-i?« întrebară flecăii.

»Ce-i?« repetară fetele.

»Nu-l vedeți?« făcui eu.

»Pe cine, pe cine?«

»Pe musiu Teofil!«

»Unde?«

»Étă-l coala!«

»El să fie! Acel tinér cu capelă, cu ochelari, cu mánuși verđi, cu pantaloni vėrgați și cu surtuc galbén!«

»El este!«

»De bună sémă vine la coterie.«

Domnișóra Hareta cătră care adresasem acéstă observare, își plecá ochii, șe inroși — și tăcu.

Nu-mi plăcu tăcerea ei, dar încă mai puțin imi veni bine, că se inroșise așa de tare.

»Da, va veni,« afirmá una din domnișóre, impreună cu țața Minerva.«

»Cu dómna Didimoc? Așá dară se va fi ducënd acasă ca să ia pe domnia-ei.

„De bună sémă!«

»Ce bine!« observá Hareta.

»Cum, de ce să fie bine?« întrebai eu supérat.

»Fiind-că-i va trebui ca vr'o oră, doue, până să soséscă aici,« imi esplicá soră mea Olimpia.

»Ha, ha,« adause domnișóra Elena, cea care vorbise mai intėiu, o verișóra a lui Teofil, »țața-l va reținé cu toaleta ei póte și vr'o trei ore întregi.«

»Cu atât mai bine,« șteu domnișóra Hareta, inroșindu-șe din nou.

Intru aceea, complectându-se societatea, ne apucăm de dans.

La primul cadril, pe care, după o datină deja consacrată, îl dansam totdeauna cu domnișoara Hareta, i dăsei cu glas tremurător, căci îmi tresăria inima în mine de frământarea cea mare, în care mă aflam:

»De ce te-ai înroșit, damicelă, când a venit vorba despre Teofil Didimoc?»

(Va urmă.)

Theochar Alexi.

Barcarolă.

— Din italienește. —

ino, barca e gata,
Zefirul suflă ușor,
Totul respiră amor,
Pământ, mare și cer.

Vezi luna arginție
Pe-amanti ea ocrotește
Și par' că le șoptește:
Iubiți-vă 'n mister!

Hai, vin', băete dragă,
La sinu-ți să m'ascund
Ș-apoi să me cufund
Ca valul ce 'n mal móre.

Cât marea are valuri,
Atât te-oi sărută,
Punând pe inima ta
Inima-mi ardătoare!

N. A. Bogdan.

Francillon.

— Comedie în 3 acte de A. Dumas fiul. —

(Urmare.)

Actul III.

Acelaș decor.

Scena I.

(La ridicarea cortinei *Marchisul* și *Teresa* sînt tot în poziția, în care erau la sfîrșitul actului trecut, apoi *Henri*, *Stanislas*, *Francina*, *Elisa*; apoi *Lucian*.)

Marchisul. Ai pierdut, baronă.

Teresa. Nu prî mi-e gîndul aici. Aș vrî să se întorcă *Francina*. Cine știe ce va mai face, nebună cum e.

Marchisul. N'ai nici o grijă, e cu fiia mea.

Teresa. Așă e, dar mai bine aș vrî să fie aici. Ah uite dl de *Simeux*. (*Henri* intră prin fund, cu o cutie.) De unde vii cu cutia aceea?

Henri. M'a rugat *Lucian*, să mă duc la negustorul de costume, să iau manșonul și toca nevesti-și. Lui îi eră să nu-l vedă cineva, de vreme ce de mine, hecher, n'are nime ce dice. (*Deschide cutia și arată*). Ecă lucrurile incredințătore.

Marchisul. Dar pe dl de *Grandredon* unde l'a trimes?

Henri. La *Maison d'or*, să întrebe pe *Eugeniu*. (*Henri* duce cutia în odaia lui *Lucian*. Intră *Stanislas*. El a auzit cele din urmă cuvinte).

Stanislas. Și *Eugeniu* mi-a spus un cuvînt minunat; nu m'am dus de geaba.

Teresa. În sfîrșit, e adevărat, că *Francina* a supat acolo?

Stanislas. Da.

Teresa. A vedut-o chelnerul la față?

Stanislas. Nu, nu ș-a scos masca și nu dicea o vorbă, cât aducea el la mîsă; dar talia, buchetul de trandafiri, tôte le potrivise cu istorisirea dnei de *Riveroles*, istorisire pe care ne-a spus-o *Lucian* lui *Henri* și mie cu tôte amăruntelile. *Eugeniu* nu știe decît că dîmna aceea a mîncat puțin câte-va stridii, niște struguri și a beut o jumătate de pîhar de șampanie. Când a vrut necunoscutul să plătescă socotela, eră plătită gata. Acî a spus *Eugeniu* cuvîntul: — Eu îi dic: »Atunci, decă a plătit dînsa socotela, trebue să fie o dîmnă din societatea bună». El mi-a rîspuns: »Aș, dle, lucru ăsta nu dovedeșce nimic; acum au început și cele-l-alte să plătescă».

Marchisul. Dar bărbatul?

Stanislas. *Eugeniu* nu l-a mai vedut pînă atunci, și el ține minte grozav chipurile. »Nu e dintr'ai noștrii» mi-a đis.

Teresa. Tinîr?

Stanislas. Tinîr, de 30 de ani cel mult.

Teresa. Ócheș ori bălan?

Stanislas. Ócheș, înalt, cu înfățișarea deosebită: băiat frumos fără decorații.

Marchisul. Fără decorații? Ei, atunci e mai ușor de găsît.

Teresa. Și *Eugeniu* nu bănuieșce numele dîmnei?

Stanislas. Nu. De aceea i-am đis lui *Lucian* să mă însărcineze pe mine să mă duc; el s'ar fi dat de gol. E turburat. Și omul când e turburat, apoi e turbat, cât s'ar ascunde.

Marchisul. A mîncat bine domnul?

Stanislas. A mîncat din tôte, mi-a spus *Eugeniu*.

Marchisul. Să știi, că e vr'o rudă.

Teresa. Și cum a plecat?

Stanislas. El a dus-o pînă la o birje, care așteptă îndărătul singurei trăsuri de casă, care mai eră: a *Rosaliei* negreșit; și-a spus câte-va cuvinte; atunci ea și-a scos mînușă, i-a întins mîna, pe care el i-a sărutat-o cum nu se pôte mai respectos și i-a dat și buchetul de trandafiri. Dînsul a plecat pe jos, ea a stat în birje și a așteptat pînă a plecat trăsura de dinaintea birjei ei. Atunci a spus câteva cuvinte birjarului, care s'a luat după dînsa.

Teresa. Cine ț-a spus tôte acestea?

Stanislas. Omul care strigă trăsurile, el vede tot, își aduce aminte tot și spune tot.

Marchisul. Acum, eu sînt de părere să ne arătăm că nu șcim nimic, când s'o întorc *Francina*. *Lucian* nu ne-a spus nimic. Numai dna *Smith* se va amestecă, când va crede de cuviință.

Stanislas. Ne-am înțeles.

Henri. Bine. (*Intră Francina*).

Teresa. Uite-o!

Francina. Értă-mă, dragă socrule, că n'am fost acasă, când ai venit, dar făgăduisem *Anetei* să me duc cu ea la patinat; dîlele de ghiață, cum sînt acestea, sînt rare. Vream să me țiu de făgăduelă și să vorbesc cu ea: și mai aveam să cumpăr câte ceva; acum, cât nu e ea aici, aș vrî să vorbesc cu dta despre niște lucruri fôrte seriöse. (*Teresei sărutându-o*). Ce mai faci.

Teresa. Dar tu?

Francina. Sînt bine.

Teresa. Și eu aș vrî să vorbesc cu tine, când vei sfîrși cu *marchisul*.

Francina. Și după ce-mi voi încercă rochielo. Me așteptă croitorésa.

Tablou din Venezuela.

Teresa. Când vei vré; eu stau aici.

Francina. (Dând mâna lui *Henri.*) Bună ziua dragă dle de Simeux. (Lui *Stanislas.*) Dtale nu știu decât trebuie să-ți dau mâna, nu pré îmi ești prietin.

Stanislas. Poți să-ți inchipuești una ca asta!

Francina. In sfârșit, acum, fiind că n'am să te mai väd, deci te iert.

Stanislas. Dar unde te duci?

Francina. Plec.

Stanislas. Unde?

Francina. La Nisa.

Stanislas. Când?

Francina. Diserä.

Stanislas. Singurä?

Francina. Singurä. (Il lasä, se duce la *Marchisul.*)

Dragä socrule, vreu să vorbesc cu dta, înainte de plecare, de o personä pe care o iubesc ca și cum mi-ar fi sorä, — de fiica dtale. M'am folosit de vremea cât a stat aici și am studiat-o bine. E o fatä förte cu minte, judecä bine, câte odatä e tristä, seriösä totdeuna, și nu gändește la viettä mai mult decât trebuie. Träim într'o lume cam sgomotösä, mai cu sémä de căți-va ani incoa; îi e frică de acéstä lume din care nu face parte decât prin nume și prin naștere. Și cu töte acestea nicinu pöte nici nu trebuie să esä dintr'ensa. In puține cuvinte, nu te vei mirä, când îți voi spune, că dintre toți bărbații aceștia, mai mulți ori mai puțini tineri, mai mulți ori mai puțini subjugători, mai mulți ori mai puțin deștepti, cari ne incunjurä, gândurile sale s'au oprit asupra celui mai puțin tinër, dar și mai puțin ușuratic, asupra celui care se gândia mai puțin la o asemenea deosebire și care nu s'a silit intru nimic să o așite. E trecut de 40 de ani, și apröpe cärunt.

Marchisul. Cine e?

Francina. Dnu de Simeux.

Marchisul. Ea și-a împärtășit simțemintele acesteä?

Francina. Nu; ea nu e dintre fetele care să-și destäinuiescä simțemintele fie-cui, până nu și le spune intei dtale; te respectä pré mult și nu ar face alt-fel; dar mi-a vorbit adese-ori de d-nu de Simeux și adineauri ér și in așä chip că nu më indoesc. Nu dic, că-l iubesc, cuvëntul acesta a slujit atätor lucruri obștești, neobișnuite ori rușinöse, încät nu mai șcii de trebuie să-l mai întrebuintezi, dar nu s'ar invoi să fie nevësta altuia, și neapărat că nu vede pe al'ul, pe care să-l ia de bărbat și cu care să primescä să-și petrecä totä viettä. Etä in ce stare moralä își inapoiez fata după doue luni de epitropie.

Marchisul. Pleci negreșit?

Francina. Da. E pré frig in Paris.

Marchisul. Merge și *Lucian* cu dta?

Francina. Nu cred.

Marchisul. Vrei să te insoțesc eu?

Francina. Îți mulțumesc. Nu mi se va întem-plä nimic. Imi iau servitörea cu mine.

Marchisul. Dar bäiatul nu și-l iei?

Francina. Nu. L'ar pré obosi cälëtoria. Il las Anetei.

Marchisul. Ei, și asta e tot?

Francina. Asta e tot. Dta ai să-mi împärtășești ceva?

Marchisul. Nu, nimic.

Elisa. (*Francinei.*) Ve așteptä croitorësa, dnä. (*Ese.*)

Francina. Bine. Viu. (*Ese.*)

Teresa. (*Marchisului.*) Ce și-a spus dtale?

Marchisul. Mi-a vorbit de Aneta.

Teresa. Dar de dënsa n'a spus nimic?

Marchisul. Nici un cuvënt.

Teresa. Și n'ai întrebat-o?

Marchisul. Ba tocmai eram s'o întreb, cu töte că ne invoisem alt-fel și n'am mai întrebat-o.

Teresa. De ce?

Marchisul. N'am îndrăznit.

Teresa. Atät și-e de témä să nu fie vinovatä!...

Marchisul. Ba atät o väd de simplä și de liniștitä pe din afarä, atät o cred de adänc ränitä. Ori care ar fi mâna, care a făcut rana aceea, eu nu m'aș puté atinge, cum nu s'ar puté atinge nici un bărbat de aici. Trebuie să fie mâna ușörä a unei femei. (*Vine Lucian.*)

Teresa. I-am spus, că am să vorbesc și eu cu dënsa, și o aștept. (*In timpul celor din urmă cuvinte ale Teresei Lucian a intrat și a vorbit încet cu Stanislas, care așteptä după cämîn.*)

(Va urmä).

Dumitru Stăncescu.

Din cugetările unui nefericit.

Insëdar! așä-i lumea. Ori și cât ne-am sfortä noi, ori și cât ne-am nizu cu ajutoriul puterilor nöstre să o punem in rënd, nu ajungem la nici un rezultat. Așä-i lumea! ce să-i mai faci?! Cercat-am adese să aflu vre-un mijloc, de indreptare, dar indeșert!

Särac te-ai născut, — särac ai să și mori.

Sëu dörä cugeți, că decä vei face cine șcie ce trebä mare, indatä vei eși la ivelä; indatä te vor purtä pe palme, îți vor face indatä ovațiuni? . . . Grijește, nu cumva să și se tulbure capul cu astfel de cugete rele. Vor aüdi, nu-i vorbä, in trecät, mulți, vorbindu-se de tine, de lucrul mare ce ai făcut, și indatä vor și întrebä: cine ești? ce fel de om, avut sëu särac? — și decä vor aüdi că ești särac, vor aruncä vëlul uitării peste tine, peste lucrul ce ai indeplinit.

Cäți n'au mai fost äncä, cari născuți din pärinti säraci, indeplinirä și ei cu mult chiu și nëcaz vre-o faptä, pe care mulți din cei aplaudäți de lumea precepëtöre n'au indeplinit, și totuș: »E un särac,« un »ca vaiu de capul lui,« — dicean cei cu trecere mai mare, cei cari ar fi trebuit mai cu samä să nu vorbescä in un mod așä de desconsiderätör.

Te oțelești, te impintenezi, lucrezi până-ți curg sudorile tot pärëu pe frunte in jos, și șcii ce ai drept resplatä? — — ris și batjocurä.

Și acesteä, de ce? n'ai meritä ceva resplatä pentru faptele tale; n'ai meritä să fii luat in mai de apröpe considerare? — Ba ai meritä! cum nu! și cu töte acesteä . . . ești trecut cu vederea ca un netrebnic, ca un lucru ce nu-i bun de nimica; căci ești särac . . .

N'ai vazä, n'ai trecere inaintea lumii; sfaturile tale sânt vorbe la urechia surdului, sânt masere pe pärete . . . fiindcă ai fost nenorocos de te-ai născut in o planetä nefericitä; pentrucä n'ai vädut lumina ñilei in perne moi și paturi luxuösë, ci cum bietul ai putut, in o miserä colibiörä, pe niște perini tari in un pat säracäcios.

Crescut pe la școle cu mulți bani scumpi, pentru ca să se alögä și din tine un om care să-ș cunöscä chemarea sa aci pe päment, se șcie odatä că ce ai de făcut; te zolești ñi și nöpte, ca să nu faci deșarte și zädarnice așteptările celor ce te îngrijesc.

Dar' atunci când ai avé trebuință mai cu samä de ajutorul altora mai cu dare de mänä, atunci, când ca nici odatä ești avisat la bunävoința lor . . .

atunci rămăi părăsit de toți, rămăi nemângăiat, primind cine știe ce răspunsuri drastice.

Și-apoi să te mângăie astfel de răspunsuri? să te oprască a nu căde pe povirnișul forte alunecos al desperării? — — nici de cum!

Din contră, ele te imping, îți accelerază mersul, te fac ca mai ușor să aluneci pe dealul cel primejdios, mai curund să te cufunzi în abisul desperării.

Ele te fac să-ți uiți de lume, de cei ce te încungiuură, de cei ce-i iubești, ba chiar și de Dumnezeuul teu, de cumva n'ai mai avé sperare că el nu-i ca omenii, că el le judecă toate cu totul altmintrelea, de cum le judecă lumea; că el știe de ce ești demn, căci te cunoșce mai bine ca alții. El e sperarea noastră, și numai singur la el e și scăparea noastră, numai la ajutorul lui mai sperăm, căci el e Dumnezeuul nostru, el e Dđeu pré sfânt și pré bun!

Desconsideră-voi lumea cu réutățile ei, cu omenii, cu faptele sale mărsave, și mă voi întorče érá la cel pré sfânt. Voi đice adio acestei lumi și în singurătate, izolat de toți, voi cercá a mă apropia de el, consolatorul nostru . . .

A. C. Domșa.

Mierea albinelor.

O opiniune generală admisă, și pe care experiența până acum n'a pré contrađis-o, este aceea, că crescătorii de albine ajung, cum se đice, vârsta biblică. Causale acestei longevități fericite se susține a fi:

1. Mișcarea în aerul liber.

2. Otrava albinelor transmisă prin mijlocul împunsăturilor.

3. Măncarea mierei.

În privința mișcării în aer liber, negreșit nimene nu va puté susține că n'are o influență bine-făcătoare asupra sănătăței corpului și spiritului. Adevărul acesta e șciut de totă lumea și nu mai are nevoie de dovadă.

În ce priveșce otrava albinelor, de asemenea ea e cunoscută și întrebuințată în medicină sub numele de Apis, mai ales contra reumatismului.

Venind acum la al treilea alineat, la miere, trebuie să constatăm, că acest produs al albinelor e nu numai un aliment de prima ordine, dar încă, în multe casuri de bolă un remediu escelinte; mierea lucréză în mod laxativ și e un medicament forte diuretic. În casuri de tuse, guturai, catar și inflamațiuni, lucréză ca calmant și ca promotor al sudorei.

Întrebuințarea continuă a acestui aliment dulce, restituie forța persónelor slăbite: motiv principal pentru care orientalii o consumă în cantități așa de mari. Amestecată cu apă, ea e forte folositóre persónelor cari duc o viață sedentară.

Mierea amestecată cu făină și întinsă pe o cărpă forméză un plator forte bun pentru alinarea iritațiunei și durerilor, ér amestecată cu pământ lucréză ca antiseptic.

În toate casurile, când întrebuințăm mierea ca medicament estern, fie simplă, fie amestecată cu alte substanțe, trebuie să o punem în staturi gróșe și să o reînnoim la fie-care trei séu patru ore.

Pentru ca mierea să aibă o influință așa de fericită ca medicament intern, se cere ca o condițiune principală, să șcim cum s'o mănncăm: mulți cred că cu cât mănnci mai multă, cu atât va fi mai bine; dar acesta este o eróre gravă respălătită prin chiar consecințele ei, cari sânt: gréță, leșinare la stomac, dureri de páncece, etc. Negreșit că nu vom puté să stabilim o dosă pentru toate casurile, dar în principiu, e mult mai bine să luăm câte puțin;

doué séu trei lingurițe pe đi sânt de ajuns, câte una dimineța, la prând și séra înainte de culcare. Dcă la început simți ore-care gréță, suspendéză doué séu trei đile și apoi schimbă modul de măncare: o întinđi pe pâne, séu cu unt prospét, séu o sugi din fagur, etc.

Credem că e de prisos a mai reaminti, că o condiție sine qua non a reușitei vindecării e ca mierea să fie cât se póte de curată și de bună calitate.

Odată obicínuit cerul gurei cu contactul acestui corp dulce, ușor vom puté să întrebuințăm mierea la îndulcirea cafelei, ceaiului, prăjiturilor, etc.

C.

Doine din Ardeal.

XVII.

Sufă vânt peste deluț,
Ce ești bade-așá blânduț,
Dór te-o sfădit órecine
Pén'ce me iubești pe mine;
De te-o sfădit nu me iubi,
Ca și tine oi mai gasi,
Și peteua din códa mea
N'a picá pentru acea,
Da péna din cloplu teu
Uscá-sa de dorul meu;
Face-mi-oi din flori cunună,
Ș-oi trăi cu voe bună;
Face-mi-oi din bănuț salbă,
Ș'oi trăi o lume albă;
Tu-i pune capu 'n pământ
Și-i trăi tot cu urit.

XVIII.

Nintă négră, flóre albă,
Ved bade că nu ți-s dragă,
Nu-i bai pén'ce nu ți-s dragă,
Bine că mi-i mintea 'ntrégă,
Nu-i bai pén'ce ți-s urită,
Bine că nu-s amăgită.

XIX.

Méi bădiță pentru tine
Multe rabd în tóte dile,
Bade pentru dumneata
Multe rabd dela maica,
Maderan de su omét,
Ne-am iubit bade bugát,
Și-aș vré să nu te ved.

XX.

Frunđa verde de pe vale,
Étă mândra vine 'n cale
C'un urcior de apă 'n mână,
Cu inima de dor plină;
Eu voesc a bé din ol,
Setea mare s'o potol.
Ér' ea-mi dá un sárutat,
Și dorul mi-i stimpérat.

XXI.

Frunđa verde de pe cóstă,
Nime 'n lume nu-i frumósă,
Numai draga mea Sofie,
Cându-mi dá guriță mie;
Când se duce 'n grădinuță,
Din flori léga doué struță,
Ș-apoi unul mi-l dá mie,
Ca să-l pun în pălărie.

Mariti L. Pușcariu.

Societatea pentru fond de teatru român

va ține adunarea sa generală din 1888 la 29 și 30 septembrie st. n. in Lugos.

Programa.

I.

Diua primă :

1. Președintele va deschide adunarea generală la 10 ore înainte de amiezădi.
2. Se aleg doi notari pentru ședințele adunării.
3. Secretarul societății va ceti raportul comitetului societății asupra lucrării sale începută dela adunarea generală din urmă.
4. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri, și raportul comitetului i se predă spre examinare.
5. Cassarul societății va ceti raportul despre starea casei cu sporul dela ultima adunare încóce, și peste tot despre averea ei.
6. Se va alege o comisiune de cinci membri pentru examinarea raportului cassarului.
7. Se va alege o comisiune de 5 membri, cari in înțelesul §-lui 4 din statutele societății vor căștigă membri fundatori, ordinari și ajutători pentru societate.
8. Se vor ceti discursuri corespundătoare scopului societății seu de altă materie literară, ce sânt de a se insinua vice-președintelui Iosif Vulcan, înainte de adunare.
9. Președintele incheiă ședința.

II.

Diua a doua:

1. Președintele deschide ședința și procesul verbal al ședinței de eri se va ceti și autentică.
2. Raportul comisiunii pentru căștigarea membrilor noi.
3. Raportul comisiunii asupra socoților cassarului.
4. Raportul comisiunii asupra raportului comitetului și insinuarea altor propuneri in interesul fondului de teatru.
5. Propunerea adunării generale din Șomcuta-mare ca să se creeze premiu de 300 fl. pentru cea mai bună piesă teatrală, conform decisiunii de sub nrul 6 a adunării generale din Oravița-montană.
6. Se va decide locul și diua adunării generale pentru anul 1889.
7. Se va alege o comisiune de trei membri pentru autenticarea procesului verbal din ședința a doua.
8. Președintele va inchide adunarea.

Budapesta la 2 septembrie 1888.

Dr. At. Marienescu,
secretar.

Iosif Hosszu,
președinte.

Petrecerea de veră din Toplița-română.

— La 6/18 august a. c. —

Impresiunea, ce se întipărește omului in anumite momente de bucurie, rămâne ca o suveniră neștersă in inima lui. Da, suvenirile dulci rămân vecinic ca insoțitoare ale omului, ele te țin așa de strins legat cu plăcutele evenimente ale fugarului trecut, încât

pare că simți, că te legeni mereu pe brațul visurilor dulci și încântătoare.

Fie-mi permis dară, impresiunat de plăcutele suveniruri ale uneia dintre cele mai frumoase petreceri din muntosele noastre regiuni, să dau un mic referat despre decursul acelei petreceri.

Petrecerea intr'adevăr a fost peste așteptare frumoasă, și cu atât mai vârtos este de laudat, fiindcă este prima încercare a tinerimei române din Toplița. Resultatul petrecerei a convins pe tinerii aranșatori, că Românul, ca ori unde, se interesează de scopuri culturale și contribuie din puteri pentru promovarea intereselor culturale.

Sala nu pré spațiosă a »otelului dela sóre« pe la 10 ore séra se umplu de óspeți străini, din toate părțile. Nu esagerez, când dic, că locul romantic muntos încă a atras pe mulți.

In fine semnalul de joc se dădu, și dansatorii incepură frumosul joc »Adeléna«. — Frumósele costume naționale te fermecau, ele puneau in mirare pe locuitorii isolați ai Topliței, dintre cari mulți nu vëduseră nici odată atari costume. — In fruntea lungului șir de jucăuși mergea stimabila dómna Aurelia Popescu, patróna petrecerei. Grație acestei amabile dame, care oferí tot concursul seu pentru reușita bună a petrecerei, și care decă nu ar fi fost, totă petrecerea nu ar fi reușit așa vială. Să o fi vëdut cum alergă in toate părțile, îndemnând pe tineri la joc.

Petrecerea cu cea mai mare ordine și cu cel mai înflăcărât zël decurse până in diună dalbă, când se depărtă fiecare, ducend cu sine tainicele suveniruri ale nopții.

Venitul material încă a fost frumos, mulțămítă domnului avocat dr. Absolon Todea, care și cu această ocasiune a dovedit că este un Român adevărat, crescut in sêmțeminte adevărat românești in țera Moșilor.

Familiele maghiare din localitate, afară de vreo 3, nu au luat parte.

Dintre frumósele și plăpândeale flori din ghirlandile, cari mai mult ca ori ce impodobiră petrecerea, voi amintí, pe dómnele: Cetățan (Reghin), Socol (Reghin), Sabina Todea (Reghin) costumată, Branea (Măierău), Sofronia Popescu (Deda) costumată, Iuliana Nicolescu (Meșterhaza), Aurelia Popescu, Elisa Popescu, Iuliana Sbărcea, Anica Sbărcea, Dochița Górg, Elisa Cristea, Iuliana Antal, Vilma Walter (Toplița), Iuliana Câmpeanu (Varviz) costumată, Teslovan (Bilbor), Zoe Cristea (Câmpeni) costumată, Letiția Cupșa (Șieu-Odorheiu) costumată; ér dintre domnișóre pe: Maria Branea (Măierău) costumată, Emilia Socol (Reghin), Lilia Hossu, Rosa și Caterina Miklos, Teresia Nösner, Maria Maier, Maria Popescu, Anastasia Teslovan (Toplița) costumată, Valeria Teslovan (Bilbor) costumată. — Iertemi-se, decă in calitatea mea de primitiv in această imprejurare, voi fi lăsat pe careva afară.

Deși străin, mă simt mándru de resultatul acestei petreceri, doresc ca stimații participanți să se întâlnescă și pe viitor la o petrecere mai frumósă, ér tinerilor aranșatori, le dic:

»La revedere pe anul viitor!«

Mugur Bobocel.

Adunare și bal in Ilénda-mare.

— La 30 august. —

Adunarea despărțeméntului XII al Asociațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului român s'a serbat in Ilénda-mare la 30 Aug. st. n. Co-

mitetul arangiator a stat din dnii Alesandru Hossu preot gr. cat. președinte și Michail Furcovici notar cercual, casar.

In demința adunării a sosit la 9 ore comitetul despărțământului XII, aprópe in corpore, precum directorul Augustin Muntean, membrii Gavrilă Manu avocat, Petru Mureșan secretarul comitetului, dr. Teodor Mihali avocat, Ioan Valea protopop gr. cat., dr. Ioan Farkas candidat de avocat, George Gradovici avocat, cari cu dl protopretor Nicolae Berzenczei au asistat, impreună cu câți-va óspeți sosiți, la serviciul divin.

Adunarea s'a deschis numai la 12 ore améđi cu un public nu pré numéros, și câteva dómne române, prin președintele Augustin Munteanu, cu o cuvântare plină de invěțătură pentru ori cine, conținend concepte și idei esacte, care a și fost respălătită la fine cu un »să trăiescă« repetat. S'a colectat 69 fl. 5 cr. taxe dela membri, intre cari 11 fl. 80 cr. colectați prin zelosul notar Ioan Roman dela Gima-mare.

S'a preliminarat budgetul: 20 fl. spese de cancelarie, 20 fl. ajutóre la invěțăcei dela maestrui și 10 fl. subvențiune la biblioteca despărțământului. S'a primit propunerea să se unescă despărțământul Gherlei cu al Deșului.

Adunarea viitoare se va ținé in Deș. Spre cetire s'au insinuat la adunare 3 disertatiuni: a dlui Petru Mureșanu Șireganul despre »poesia poporală«, a dlui Petru Petrișor cleric din Sasea despre »invěțământul la noi« privit in rezultatele actuale și a dlui Aug. O. Paul din Lețca despre »Familia la diferitele popóre«. Acestea doue s'au cetit, ér cea dintěie, fiind mai lungă și espirând timpul cătră 2 ore după améđi, nu s'a putut ceti, ci se va publică in organul Asociațiunei. La banchetul animat au luat parte 36 domni. După améđi s'a mai sporit óspeții, încat la bal de séră a fost aprópe 100 persóue. Se ăice că intratul a fost 94 fl.

Dintre damele ce au participat la bal mi-a aretat un june pe următórele dómne: Cherebețiu din Căscau, Teresia Pasca Suciú de sus, și domnișórele: Laura Veturia Mureșan Deș, Maxim Iuliana Iugastreni, Cornelia și Aurelia Centea Chiueșci in costume naționale, Dna Baican din Berința, Bardocz Ilénda, Berzenczei Ilénda, Centea Chiueșci, Cotoț Babeni, dna Iacob Gerbert Cluș, Hossu Glod, Indrea Bucium, Maxim Iugastreni, Moricz Ilénda, Leona Medan Șomcuta-Mare, Augusta Mihali Babeni, Iosif Pop Șomcuta-Mare, Teresia Pasca Suciú de sus, Roman Gima-mare, Vereș Ilénda-mare, domnișórele: Berzenczei Elisabeta Ilénda, Butean Maria Șomcuta, Lucreția Dosa Secalașeni, surorile Virginia și Valeria Ghelner Valea-Grosilor, Moricz Ema Ilénda, Letiția Medan Șomcuta-mare, Emilia Petrovan Secaleșeni, Raveca Perhaița Doboceni, Rațiu Șomcuta-mare, Ana Vaida Fodora rom.

Cele neamptite aci să me scuse, că nu le-am putut șci on. nume. Balul acesta a fost destul de numeros și animat. De și au fost toalete elegante, făcea impresiune și mai bună, decât erau mai multe in costum național. Numai in aurora ăilei următóre s'a depártat publicul din sala de bal, ducend cu sine suvenirul unei nopți bune de petrecere românescă.

In comparare cu adunările precedente ale desp. XII țínute in Beclean, in Lăpuș și Ciachi-Cárbeu, acésta dela Ilénda, ce e drept, stă indereptul lor, se póte că și imprejurările sânt puțin favorabile și comitetul local constátător din membri locuitori in diferite comune, nu a putut lucră in destulă armonie, ocupat cu arangierea festivităților, nu a atras poporul la participare; o plăcută excepțiune a făcut notarul

Ioan Roman, care din cercul seu a colectat o sumă pentru fondul Asociațiunei.

Sperăm că acésta adunare tot va lăsá urme bune in cercul Ilendei și că s'a făcut un paș insemnat pentru inaintarea scopului Asociațiunei!

O membră ajutátóre.

Tablou din Venezuela.

— Veđi ilustrațiunea de pe pagina 401. —

Republica Venezuela se află in America de nord și forméză o parte mare a acesteia. Are o situațiune naturală fórte frumósă și norocósă, căci natura a in-zestrat-o cu tóte darurile sale.

Călětorul sosind cu vaporul, este incántat indata, dar după ce se cobóră și intră in acésta țeră, impresiunea lui devine și mai plăcută, căci ceea ce ș-a in-tipuit, a devenit realitate.

Pădurile milenare, isvórele recoritóre in căldura tropică, regiunile admirabile, in adevěr fac impresiunea cea mai atrăgátóre.

Strălucitele rađe ale sórelui se fráng verđiu prin coróna desă a arborilor; in giur de noi e tăcere sěr-bătórescă, care se intrerumpe numai din când in când prin cāntecul cutărei paseri. Mai incolo tabloul e mai posomorít, niște stānci uriașe se 'nalță spre cer, ér sub piciórele lor șerpuesc niște riuri sprintene, cerēndu-și libertatea dorită.

Un astfel de tablou se infățișeză prin ilustrațiunea din numerul acesta.

G. M.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Șciri literare și artistice. *Poesiile lui Eminescu* au apărut in edițiunea a treia la București, conținend și alte poesii cari nu se află in edițiunile de pān' acuma. — *Dl B. P. Hașđeu* are să plece 'n curēnd la Stockholm, ca să represinte România la congresul de acolo al orientaliștilor, care se va ținé in luna lui septembrie. O șcire mai nouă ne spune, că dl Hașđeu, fiind ales delegat și la congresul internațional de arte din Veneția, renuntă d'a merge la Stockholm, ci se va duce la Veneția. — *Dl A. Djuvara*, deputat la Brăila, va represintă și dsa cu dl Hașđeu literatura română la congresul din Veneția. — *Dl Emil Legrand*, profesor de greca modernă la școla limbelor orientale vorbite din Paris, va publică in luna viitoare un studiu asupra lui »Ioan Basilicos Despot-vodă.« — *Dl St. Paulian* a publicat la Craiova un volum de versuri sub titlul »Flori de câmp.«

Sărutarea. Acesta e titlul unei comedii drăgă-lășe, ce dl G. Sion a localisat după Th. de Banville și care a apărut ăilele trecute 'n Bucureșci. Piesa e tradusă 'n versuri frumóse și s'a represintat anul trecut pe scena Teatrului Național din București. Localisand-o, dl Sion a introdus cu succes și vr'o doue persóne bine cunoscute in mitologia română. »Sărutarea,« intr'un act, cuprinde numai 29 pagine.

Statua lui Miron Costin. Dl W. Hégel, sculptor din Paris, care a făcut statua lui Miron Costin, a sosit in București. Dsa va espune in sala noului Ateneu in timp de trei ăile, statua cu bas-reliefurile ei. Deschiderea acestei esopițiuni se va face printr'o serbare. Cu acésta ocașiune se vor vinde 300 autografuli de autori vechi și noi, români, francesi, germani etc., in folosul fondului statuei. Indata ce se va termină esopițiunea statuei lui Miron Costin, ea va fi espediată la Iași, unde se va face inaugurarea la 14 (26) septembrie.

Istoria românilor din Dacia traiană Dl Xenopol, profesor la universitatea din Iași și unul dintre redactorii dela »Revue historique« din Paris, cea mai renumită revistă istorică, a întreprins o nouă lucrare istorică de o însemnată capitală, anume: »Istoria românilor din Dacia traiană.« Volumul prim din acest studiu complet a apărut deja în 624 pagini și cuprinde istoria veche până la întemeierea țărilor române. Volumele viitoare, în număr de 5, vor apărea în interval de 6 luni și vor cuprinde espunerea istoriei românești până la unirea principatelor române.

Higienea poporală. În curând va eși de sub tipar edițiunea a doua revădită și imulțită a »Higienei populare« cu privire la săteanul român, de dr. G. Vuia, medic curant la băile Herculane și fost profesor de igienă. Cu figuri în text. Carte aprobată de ministerul de culte și instrucțiune din România ca manual pentru școlile medii; recomandată prin cercular de autoritățile române diecesane din Sibiu, Blăș, Arad, Lugoj și Caransebeș. Prețul 1 fl. Orșova 1888, cu tiparul lui I. Handl. Se poate procura dela autor în Herkulesfürdő.

Diaristio. *Lumea Nouă* se numește un nou diar, care a apărut la Bacău în România. — *Albina* se va numi un diar nou, care va eși la București, ocupându-se de cestiunile economice pe calea științifică. — *Sqipetari* (Albanesul) diar în limba albanesă și română, a apărut la București. — *Gazeta Dobrogei* va apărea la 13 septembrie în Constanța, ocupându-se mai cu seamă de cestiuni economice; dela novembre acest diar va apărea în două limbi, românește și turcește.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Șoiri teatrale și musicale. Dșora *Elena Teodorini* va da în luna acesta câteva concerte-representațiuni la Brăila. — Dșora *Văcărescu* și dl Max au debutat în »Ruy-Blas« de Victor Hugo, într'un concert dat zilele trecute la Sinaia în castelul Peleş.

Teatrul Național din București. Scire oficială: Stagiunea va începe la 1/13 octombrie. Piesa cu care se va începe anul teatral va fi séu »Agake flutur«, comedie în trei acte de dl Alecsandri, séu tragedia lui Shakespeare, »Regele Lear«, în care rolul lui Lear va fi jucat de dl Petrescu. Dl L. Caragiali, actualul director al Teatrului Național, lucrăză la o comedie ce va fi reprezentată anul acesta. Luăm acesta șcire dintr'o *intimpinare*, ca răspuns la niște informațiuni rău-voitoare ce au apărut într'unele diare. Din »Românul« aflăm următoarele noutăți teatrale. Dl Notara va juci în érna viitoare pe scena teatrului Teodorini din Craiova. Direcțiunea teatrului Național nu a putut ajunge la o înțelegere cu dșora Teodorini, pentru a juci în stagiunea viitoare în Teatrul Național din București. Teatrul Național va fi vizitat la începutul stagiunii nu numai de dna Sarah Bernhard, după cum se șcie, ci și de dșora Agatha Bărsescu, care dice-se, va merge în virtutea unui concediu ce i se va acordă de direcțiunea »Burgteatrului« din Viena, spre a da vre-o 2—3 reprezentațiuni în București și una séu două în Galați séu Brăila.

Dra Leria la Sinaia. Concertul dșorei Carlota Leria, dat la Sinaia în 13/25 august și pe care-l anunțarăm și noi, a reușit fôrte bine. În timpul din urmă artista a făcut studii cu dōmna Carvalho și 'n érna trecută a obținut succese frumoșe la Brusela. De asta-dată a cântat aria nebuniei din Hamlet, aria svedeză din aceeaș operă, romanțe de Sams-Saens, Massenet, Schumann și Grieg, în sfârșit valsul Arieta din »Romeo și Iulia«. Publicul s'a depărtat

cu totul încântat. Dșora Leria plécă în curând la Marsilia, unde este angajată.

Teatrul la Botoșani. Distinsa trupă din București, sub direcțiunea dlui Gr. A. Manolescu, cu concursul dnei Aristița Romanescu-Manolescu și a mai multor artiști dramatici, a sosit în Botoșani și va da o serie de cinci reprezentațiuni, din repertoriul cel mai ales al Teatrului Național din București.

Piese musicale noue La N. Cosma în Iași au mai apărut următoarele piesee musicale noue: »Georges-valse«, dedicat dlui locotenent George Tatar, pentru pian de I. N. Iacobeici, prețul 2 lei; »Consolarea«, romanță, pentru voce și pian, musica de Carol Decker, prețul 1 leu. Amēdoue se pot comandă prin libraria N. I. Ciurcu din Brașov.

Adelina Patti și diamantele. Foile americane spun, că Adelina Patti, în urma diferitelor atentate plănuite asupra diamantelor sale a devenit așa de nervoșă, încât se hotări de a purtă de aci înainte prin orașele americane numai diamante false. Impresarul ei auzind de acesta, telegrafă Adelinei Patti, că contractul ce l'a încheiat cu ea numai atunci va avé valóre, decât ea-și va luă cu sine și diamantele veritabile, fiind-că șcie și ea bine, că cei mai mulți, ér cu deosebire damele, merg la teatru și concert, mai cu seamă pentru a-i vedé giuvaerele. Dōmna Patti trebuie deci să se lase de planul de a-și cumpără pietri false și va avé să tremure încă pentru diamantele sale veritabile.

CE E NOU?

Șoiri personale. *Maj. Sa regele* va merge la 12 l. c. în Croația, să asiste la manevrele de acolo; va fi însoțit de principele de Wales cu suită mare, precum și de arhiducii Rudolf, Otto, Vilhelm și Iosif. — *Sir I. Haverfield*, membru al institutului New-College din Oxiord, a petrecut zilele acestea prin mai multe locuri din Transilvania, cercetând și studiând monumentele preistorice și romane din țără; cu deosebire în comitatul Huneadōrei, invēțatul engles a fost surprins de rezultatele călătoriei sale. — Dl dr. *Gammalie*, care a descoperit vaccinul holerei, după cum se scrie din Basarabia, e de naționalitate română și s'a născut la Chișineu în Basarabia. — Dl *Andrei Pop*, fost notar la tribunalul din Nyiregyháza, a fost numit subjude la judecătoria din Sēini. — Dl *Emil Pop*, notar la tribunalul din Alba-Iulia, a fost numit subjude la judecătoria de acolo.

Hymen. Dl *Sabin Hodoș*, locotenent c. r. în regimentul de infanterie nr. 50, s'a căsătorit cu dșora Lucreția Robescu din Pitești. — Dl *Virgil P. Popescu*, originar din părțile Lugoșului, actualul profesor în Ploești, în duminica trecută s'a cununat cu dșora Florica V. Stefanescu profesoră în Turnu-Severin. — Dl *Basilii Muntean* alias Oprea, invēțator în Bacifalău (Săcele), duminică la 9 Septembrie își va serbă cununia cu dșora Alesandrina G. Ciupala de acolo. — Dl *Ioan Popovici*, profesor și director la școla elementară de fete a Reuniunii femeilor române din Sibiu, s'a logodit cu dșora Letiția Todescu, fiica dlui Ioan Todescu, paroc în Bucium-Cerb. — Dl *Valeriu Bologa*, director esecutiv al filialei institutului de credit și economii »Albina« din Brașov, în sâmbăta trecută ș-a serbat cununia cu dșora Lucia Pușcariu, fiica dlui Iosif Pușcariu, avocat în Brașov. — Dl *Zacharia Bulbuc*, teolog absolvent al dieceșei gherlane, la 16 Septembrie se va cunună cu dșora Eugenia Bal în Ilva-mare.

Sfințire de biserică. În frumoșă comună rurală Medieș lângă Beiuș se va ținé mâne duminică la 9 septembrie o rară serbătoare bisericescă. Poporul de

acolo, cu stare bună materială, în frunte cu judele Danila Roman, a clădit o biserică mare și frumoasă, care acuma este cu totul gata. Esc. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Miron Romanul, care s'a născut în satul acela, a ținut să vină însuș din Sibiiu a se-vârși actul sfințirii, ficsat pe mâne duminică. De alta parte Il. Sa episcopul Ioan Meșian, în a cărui eparchie se află comuna numită, a vimit din Arad să asiste la acésta ceremonie. Ambii prelați, însoțiți de mai mulți preoți din gremii, au trecut vineri prin Orade la Beinș și de-acolo la Meșieș.

Asociațiunea transilvană. Dl *Mihailu Fêrvu*, absolvent al facultății filosofice din Cluș, care ș-a completat în urmă studiile la Greifswald în Germania, a fost numit de către comitetul Asociațiunii profesor la școala civilă de fete din Sibiiu. — *Despărțământul Alba-Iulia* va ține adunarea sa generală la 16 septembrie n. în comuna Eneg, convocată de dnii Tor-dașan și Rubin Pațița, membri ai comitetului.

Petrecerea din Mureș-Ludoș s'a ținut în ziua anunțată și de noi, 27 august, și a reușit foarte bine. Ostenelile comitetului arangiător au fost respătite, căci s'a adunat un public numeros. Balul s'a deschis cu »Ardelena,« ér în paușă s'a jucat și danțurile »Călușerul« și »Bătuta,« costumul național a fost bine represintat. Dintre dame se însemnă dómnele: N. Solomon din M. Ludoș, A. Muntenescu din Mureș-Dateș în costum național, Alesandrina Moga, N. Șandor din Zau, M. Moga din M. Ludoș, L. Bucșa din Alba-Iulia, Cornelia Chirila din M. Uióra, Nina Suciu din Indol, Maria Tat din Căpuș, Sofia Maior în costum național din Tirimia-mare și domnișorele: Aurelia Pop din M. Uióra, Maria Silvia Danila din Budatelec, Claudia Pop din Galda, Aurelia Todor din Vaidacuta, Iulia Pop din Hădărău, Lucretia Mărginean din Năsăud, Elena Catona din Mureș-Dateș, Amalia Nagy din Grind, Virginia Suciu din Indol, Elena Fetiță din Lună, tóte în costum național, surorile Moldovan din Boziaș, Letiția Șandor din Zau, Aurelia Șnéga din Lechința, Lenița Solomon din M. Ludoș, Victoria Iacobescu din Veresmort, Letiția Pop din Iuriu, Paulina Szabó din Séulia, Victoria Pop din Babohalma, Maria Albon din Trițuri. Vinitul se urcă peste 200 fl.

Adunări învățătorești. Reuniunea învățătorilor români gr. or. din *protopresbiteratele Timișóra, Belint, B. Comloș* ș-a ținut adunarea generală 30 și 31 august în Timișóra, sub presiul dlui Paul Rotariu, luând parte vr'o 50 de învățatori, mai cu sémă din protopopiatul Timișorii și din al Belintului în frunte cu protopresbiterul G. Crăciunescu, precum și delegații trimiși din partea reuniunii surore din diecesa Caransebeș, (dnii Ioan Ionaș asesor consistorial și referent școlar, Ioan Marcu, Vasile Ciuta și Ioan Gruescu.) În ședința primă se ascultară raporturile și se aleseră comisiunile; în ședința de după miédăđi dl I. Boncea ceti lucrarea sa despre »pozițiunea învățătorului român gr. or. în societate«; apoi s'a cetit tratatul despre propunerea abecedarului, lucrat de dl director-profesor Stefan Velovan; s'era cu toții s'au intrunit la o cină comună. A doua și se ascultară raporturile comisiunilor și se constată, că reuniunea are 300 fl.; se discutară mai multe legi, relative la interesele poporului român și se aleseră delegații (Traian Lungu, Aurel Craiovan și Petru Dragan) pentru adunarea din Caransebeș. — Reuniunea învățătorilor români gr. or. dela școlele confesionale din *diecesa Caransebeș* va ține adunarea sa generală în 9 și 10 septembrie n. la Caransebeș.

Șolri din Blaș. Rds d. *Simeon Pop Mateiu*, canonic teolog, este numit rector în seminarul teologic. — Dl dr. *Augustin Bunea*, fost profesor de dogmatică și prefect în seminarul teologic archidieceșan, este

numit protonotar consistorial și capitular și secretar metropolitan. — Dl dr. *Isidor Marcu*, profesor de teologie, s'a numit prefect în seminarul teologic. — Dl dr. *Ioan Ardelean*, fost profesor ordinar la gimnasiul român din Beinș, s'a numit profesor la gimnasiul român din Blaș. — Dl *Petru cav. Scipione*, proprietar în Câmpeni, a dăruit pe séma museului numismatic din Blaș trei numi de aur.

Petreceri de véră. *Junimea română din Orestie* și giur arangéză ađi sâmbătă 'n 8 septembrie o petrecere de véră 'n pavilionul dela »Doue piștóle«; venitul curat e destinat pentru scop filantropic. — *Ruga din Muerele Timișorii*, la 27 August, a reușit bine; petrecerea a ținut până târđiu.

Gimnasiul din Năsăud. Primirăm raportul al 19-le despre gimnasiul superior gr. c. românesc din Năsăud, pe anul școlar 1887—88. Cuprinde studiul »Importanța științei meteorologice« de dr. A. P. Alexi și șciri școlare de directorul Ioan Ciocan. Din acestea scótem următórele: numărul profesorilor a fost 16, al studenților înscriși 181, din cari doi au desertat; biblioteca Mariană, care este totodată biblioteca școlară pentru corpurile învățătorești dela tóte școlele fondului școlar din Năsăud, cu finele anului 1886/7 conține 1397 opuri în 2458 tomuri, 69 enciclopedie în 343 tomuri, 216 diverse opuri în 689 tomuri; biblioteca »Virtus romana rediviva« a școlarilor, la finea anului conține 682 tomuri; societatea de lectură a tinerimei a avut o fóie manuscrisă și a ținut mai multe ședințe, sub conducerea profesorului dr. Constantin Moșișil.

Gimnasiul din Beinș. Dl Ioan Butean, profesor gimnasial din Beinș, a fost numit conrector la acelaș gimnasiu. Anul școlar s'a început cu cele mai bune auspicii.

Oglinda lumel. *Impăratul Germaniei* ș-a stabilit astfel vizitele ce va face la curțile străine: la 1 octombrie în München, la 4 octombrie în Viena și la 10 octombrie în Roma. — *Aniversarea dđlei dela Sedan* s'a serbat sâmbăta trecută la Berlin cu solenitate mai mare ca de obicei. Pe câmpia dela Tempelhof s'a ținut o paradă militară, la care au participat 42,000 soldați. *Impăratul Wilhelm II.*, contrar obiceiului de până acum, a fost între cei dintei la paradă și a condus singur arangiarea ei și comanda trupelor. În preseara dđlei a avut loc în Berlin un retrait festiv, cu al cărui privilegiu s'au întemplat excese. — *Memoriile împăratului Friderich III* se vor da în curénd publicității în aceeași formă, în care s'au publicat în timpul din urmă la ordinul împăratului Wilhelm II și memoriile moșului seu Wilhelm I. — *Princesa Sofia*, sora împăratului Vilhelm, s'a logodit cu principele moștenitor al Greciei. — *Impărătésa Rusiei*, marea duce moștenitor, marea ducesă Xenia și suita lor au plecat la 2 septembrie s'era din Gmunden spre Rusia. Ei au fost însoțiți la gară de familia Cumberland, de principesa de Valles și copiii sei și de Don Alfonso cu soția sa. — *Regele Suediei* a grăbit, intocmai ca regele Danemarcei, să rentórcă visita împăratului Vilhelm. În ziua următóre a asistat la botezul fiului de curénd născut al împăratului Vilhelm, ținându-l în brațe pe timpul când se severșiá botezul. — În *Suedia* se face actualmente mare agitațiune, și mai cu sémă în cercul muncitorilor, pentru sufragiul universal. La Stockholm, Gothenburg și Malmö s'au ținut dđlele acestea meetinguri care au luat resoluțiuni în acest sens. La intrunirea din Stockholm a fost, după numărătórea poliției, 14,000 de ómeni, și la cea din Malmö 10,000. — *Regina Natalia* a Serbiei a sosit din Paris la București, unde are să stea timp mai îndelung. La Turnu-Severin a fost intimpinată de o deputațiune a s'erbilor de acolo, cari i-au oferit un frumos buchet.

Din Belgrad se depeșează, că pentru împăcarea regelui cu regina nu mai sînt de loc prospecte. În ședința sa dela 1 septembrie n. consistorul din Belgrad a hotărît a amîna pertractarea cererii de divorț a regelui pe termen de trei luni. Acesta s'a întemplat la dorința proprie a regelui. Regina Natalia la Bucureșci s'a așezat cu locuința la cumnatul seu dl Grigore Ghica; ea va sta numai cîteva zile în capitala Romîniei, apoi va merge la Iași și 'n urmă va plecă 'n Rusia. — *In Bulgaria* lucrurile se incurcă din ce în ce mai mult; neconținut se răspîndesc știrile, că 'n țeră se sporește brigandagiul, dar se pare că vorba nu este d'un brigandagiu comun, ci de o rescolă în contra principelui; asta se probază și prin șcirea, că la brigandagiul din urmă au luat parte și trei deputați ai sobraniei, dintre cari doi vor fi spenzurați; zilele trecute poliția a arestat mai mult de cinci-zeci persoane, care stau în bănuelă de a se ocupa cu brigandagiu. A apărut în Sofia un nou diar »Christo Boteff,« care este numele celebrului revoluționar bulgar. Programă acestui diar fiind foarte revoluționară, procurorul a ordonat arestarea redactorului seu. — *Principele Bulgariei* Ferdinand de Coburg, după-cum află »Figaro,« se va logodi în curînd cu principesa Luisa de Parma, fiica de nouăsprezece ani a ducelui Robert de Parma, moștenitorul principal al contelui de Chambord; ducele Robert dispune de o avere fabulos de colosală.

O regină inotătoare. Regina Cristina a Spaniei este o sdravănă inotătoare. De cîteva zile — spune o scrisore din Madrid — formase proiectul d'a trece în not golful Sântu Sebastian, până la canoniera Ferrolano, ce sta ancorată lângă mal. Sămbătă de dimineață intră în apă; patru inotăpuri și o damă din suita sa o însoțeau, dar în curînd acesta, ne mai putînd de osteneală, urcă barca »Ginpuzcoa,« care împreună cu alte două imbarcațiuni ale lui »Ferrolano« făceau escorta după augusta innotătoare. Distanța străbătută în not de cătră regină e de o jumătate de milă; în trei cuarturi de oră a făcut calea. Ajungînd la locul ce-și propusese, M. S. Regina s'a întors cu luntrea la mal.

Planta meteorologică. Visitatorii espozițiunii industriale dela Prater din Viena au avut ocaziunea d'a vedé espusă acolo o plantă cărei esposantul atribuie însușirea d'a prevesti timpul viitor c'o mai mare esactitate și siguranță decât or-ce barometru. Publicul s'a putut convinge că prevestirile plantei meteorologice sînt totdeuna, cu mare esactitate deseversit greșite. Un străin, vizitînd deunăzi espozițiunea, întrebă pe amicul seu vienez de numele botanic al plantei. »Esposantul a numit-o meteorologică, dar de fapt se numește Humbugiana«, eră răspunsul vienezului.

Solri sourte. Curs de poștă și telegraf se va deschide în Budapesta la 10 octombrie, pentru candidații la oficii de poștă și telegraf; după terminarea cursului, candidații vor face 3 luni serviciu de practică, apoi vor depune examenul și vor fi numiți în funcțiuni; tacsă de înscriere este 10 fl., didactrul 40 fl., tacsă de examen 10 fl. — *Al cincilea fiu* al împăratului Vilhelm a fost botezat la 31 August în Berlin, dându-i-se numele: Oscar Carol Gustav Adolf. — *Cu ocaziunea congresului studenților la Piatra*, se vor ține din partea studenților din Iași două conferințe și anume: dl Lațes, medicinist, va vorbi despre »Alcoholism la țărani« și dl L. Grigorescu, student la facultatea de litere, despre »Realism și Romantism«. — *Fabrica de hârtie din Câmpu-Lung* a dlor Soccec și St. Ioanide se va inaugura în luna septembrie. —

Proprietarii unguri ardeleni au ținut la Cluș în săptămîna trecută o conferință în cauza rescumpărării regaliilor; găsind că proiectul de lege este în defavorul proprietarilor, au decis să adreseze parlamentului o reprezentațiune și au ales o comisiune care să eșcuteze deciziunea asta.

Neorolôge. Dr. Nicolau Pop, conector și profesor la gimnasiul român gr. or. din Brașov, a încetat din viață acolo, la 31 august, în etate de 48 ani, după o bôlă îndelungată. Reposatul a fost unul din cei mai harnici profesori, a compus și cîteva manuale; a mai fost asesor al consistorului arhidieceșan din Sibiu și secretar al reuniunii femeilor române din Brașov. — A. Sabin Nicola, fiul dlui Matei Nicola, avocat în Alba-Iulia, a murit la 30 august, în etate de 18 ani, ca student de a 8-a clasă gimnasială. — Dr. Vasile Mitrofanovici, profesor la universitatea din Cernăuți, a reposat la Marienbad, în 21 august, fiind bolnav scurt timp. — Maria Bighian n. Florian, soția preotului gr. c. Alesandru Bighian din Berchieș, a încetat din viață la 24 august, în etate de 18 ani. — Ioan Antoneli, canonic în Blaș, a încetat din viață acolo, la 3 septembrie, în etate de 61 ani.

Problemă.

De I. Andron G.

Un tînăr fiind întrebă de etate, respunde: »Peste 10 ani voi fi de doue ori așa de bătrîn, ca înainte de asta cu 5 ani.«

De câți ani a fost acel tînăr?

Terminul de deslegare e 20 septembrie. Ca totdeuna și de astadată se va sorti o carte între deslegători.

*

Deslegarea ghicitorei de semne din nr. 24:

Pe-a tale scumpe brațe, pe sinul teu frumos,
Cînd sînt legănat dulce și 'n ochii tei privesc,
Ah! lumea-i pentru mine un rai armonios
Ș-amorul imi apare un vis dumnezeesc.

De-i vis acea simțire, incântător mister,
Ce-aprinde 'n doue inimi acelaș foc iubit;
Tu fică a luminei sosită dela cer,
Ah! vină de visază pe sinu-mi fericit!

Vasile Alecsandri.

Deslegare bună ne-au sosit dela dîmnele și domnișorele: Victoria Em. Doctor, Emilia Pap n. Marcuș, Letiția Simonca, Maria Dragan, Victoria Domsa, Cornelia Densușan, Ana Moldovan, Sidonia Moldovan, Louise I. Neamțu și dela dnii Ion G. Neamțu, A. C. Domsa.

Premiul fu dobândit de dșora Ana Moldovan.

Călindarul săptămînei.

Diua sêpt.	Călindarul vechiu	Călind nou
Duminea 11	dupa Rusalii, Ev. dela Mateiu, c.18, st. 2, gl.2, ainv. 11.	
Duminea 28	Cuv. Moise Arap	9 Bruno
Luni 29	† Taier. cap. st. Ioan	10 Pulcheria
Marti 30	Alexandru	11 Prot și Hycint
Mercuri 31	Brêul prév. Mariei	12 Valeriu
Joi 1	† Cuv. Simion Stelp.	13 Tobias
Vineri 2	Mart. Mamant	14 Inalt. Crucii
Sambata 3	Mart. Antimu	15 Nicodem

Proprietar, redactor răspundător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Otto Hugel în Oradea-mare.